

medlemsstater af FN, der måtte betegnes som kolonier.

29 afro-asiatiske lande plus Jugoslavien fremlagde et *resolutionsforslag*, som *beklager* Storbritanniens holdning og manglende vilje til samarbejde med ad hoc-komiteen for Oman, *finder*, at Storbritanniens koloniale tilstedeværelse forhindrer befolkningen i at udøve sin ret til selvbestemmelse og uafhængighed, *anmoder* Storbritannien om øjeblikkelig at ophøre med alle repressive handlinger mod befolkningen, at trække sine tropper tilbage og at løslade alle politiske fanger; endvidere *opfordres koloniudvalget* til at undersøge forholdene i territoriet, og *generalsekretæren anmodes* om efter samråd med koloniudvalget at træffe passende foranstaltninger til gennemførelse af denne resolution.

Resolutionen blev den 14. december vedtaget af *udvalget* med 55 stemmer for, 15 imod (alle de vestlige lande, herunder de nordiske, med undtagelse af Irland, Frankrig, Portugal og Spanien), medens 26 lande afstod (latinamerikanske og afro-asiatiske samt Frankrig, Irland, Portugal, og Spanien).

Storbritannien udtalte i en stemmeforklaring, at man ikke ville deltage i koloniudvalgets møder, når Oman kommer til behandling, idet det ikke tilkom koloniudvalget at diskutere suveræne staters forhold.

Plenarforsamlingen vedtog den 18. december resolutionen (res. 2073) med stemmetallene 61-18-32 og med samme stemmemønster som i udvalget. Forinden havde der under ét været afholdt delafstemning om de to paragraffer vedrørende koloniudvalgets involvering i problemet; disse vedtoges med stemmetallene 57-22-32.

Inden disse afstemninger havde der været afstemning om, hvorvidt der til vedtagelse af resolutionen krævedes $\frac{2}{3}$'s eller blot simpelt flertal. Med stemmetallene 63-17-12 besluttede forsamlingen, at simpel majoritet var tilstrækkelig.

4. udvalgs beretning: A/6168.

Portugals kolonier.

(Dagsordenspunkterne 23 og 71).

Debatten om Portugals kolonier, der fandt sted fra 10.-18. december, var forholdsvis

kort, da Sikkerhedsrådet på 32 afrikanske staters foranledning havde behandlet spørgsmålet få uger forinden og den 23. november vedtaget en resolution i sagen. Fremsættelsen af den vidtrækkende resolution i Generalforsamlingen må formentlig ses på baggrund af afro-asiaternes utilfredshed med, at en paragraf i Sikkerhedsrådsresolutionen om boykot af Portugal ikke opnåede det nødvendige antal stemmer til vedtagelse.

Drøftelserne i 4. udvalg indledtes med afhøring af tre petitionærer: *Mr. Andre Kassinda* (Angola) anmodede om bistand til Angolas fortsatte kamp mod de portugisiske imperialister og henstillede indtrængende til NATO-landene at ophøre med at yde militær bistand til Portugal, som benyttede denne til drab på en befolkning, som kun krævede sin umistelige ret. *Mr. Albert Nank* (Portugisisk Guinea) kom med et intetsigende indlæg; han erklærede, at han var bedst egnet til at føre Portugisisk Guineas befolkning til uafhængighed, idet han var af kongelig æt og havde en dyb forståelse for områdets problemer. *Mr. Eduardo Mondlane* (Mozambique) udtalte, at væbnet kamp var det eneste middel til befrielse af de portugisiske territorier. Han henstillede, at direkte bistand i form af pengemidler og militært udstyr blev ydet frihedskæmperne af enkeltstater eller regionale organisationer som modvægt mod den bistand, der blev ydet Portugal af dets allierede.

I debatten deltog kun enkelte medlemsstater, idet de fleste indlæg blev afgivet i forbindelse med diskussionen om resolutionsforslaget. *Indien* fordømte Portugal og dets allierede, specielt de stater, der lod deres statsborgere udsuge de portugisiske koloniers ressourcer. Der krævedes særlige forholdsregler mod Portugal, herunder sanktioner af samme art som krævet mod Sydafrika. *Portugal* mindede om Indiens annektion af Goa og udtalte, at Indien alene var kommet til 4. udvalg for at drage fordel af den særlige atmosfære, der herskede her, til at prale med dets krænkelser af FN's pagt og resolutioner.

De *kommunistiske* talere gjorde brug af koloniudvalgets beretning om fremmede selskabers økonomiske aktivitet i de portugisiske territorier og benyttede pressemeddelelser m. v. om NATO-landenes militære